

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
TE GENT
17 FEBRUARI 2016**

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

H. A. D., bedrijfspsycholoog, geboren te Roeselare op (...), wonende te Gent, (...-), rijksregisternummer (...).

als zaakvoerder van D. S. bvba, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid met zetel te 9000 Gent, (...), ondernemingsnummer (...).

VERDACHT VAN: te 9000 GENT herhaaldelijk in de periode van 8 maart 2013 tot 25 augustus 2015

A. Met inbreuk op artikel 5, 18° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, met name de medische gegevens van de werknemer te hebben ingewonnen terwijl dat niet noodzakelijk is om te bepalen of de werknemer voldoet aan functievereisten van de werkaanbieding.

(misdrijf strafbaar gesteld door artikel 24, 5° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling: met behoud van de toepassing van artikel 269 tot 274 Strafwetboek worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een geldboete van 125 euro tot 1250 euro of met één van deze straffen alleen: het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die medische gegevens inwinnen buiten de gevallen die noodzakelijk zijn om te bepalen of een werknemer in staat is een bepaalde functie uit te oefenen of te voldoen aan de eisen van gezondheid en veiligheid)

B. Met inbreuk op artikel 5, § 2, 12° van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt, met name de voorwaarden, criteria of redenen om te bepalen of een werknemer in staat is een functie uit te oefenen op discriminerende wijze vast te stellen of toe te passen volgens geslacht, een zogenaamd ras, etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid van de werknemer.

(misdrijf strafbaar gesteld door artikel 11: hij die bij de beroepskeuzevoorlichting, de beroepsopleiding, de loopbaanbegeleiding of bij de arbeidsbemiddeling zoals omschreven in dit decreet zich schuldig maakt aan directe discriminatie wordt gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met een geldboete van 50 euro tot 1000 euro of met een van die straffen alleen)

C. Met inbreuk op artikel 5, § 2, 6" van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt, met name de toegang tot het arbeidsproces of de gelegenheid tot promotiekansen ontzeggen of belemmeren om expliciete of impliciete redenen die rechtstreeks of indirect op geslacht, een zogenaamd ras, etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid steunen.

(misdrijf strafbaar gesteld door artikel 11: hij die bij de beroepskeuze voorlichting, de beroepsopleiding, de loopbaanbegeleiding of bij de arbeidsbemiddeling zoals omschreven in dit decreet zich schuldig maakt aan directe discriminatie wordt gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met een geldboete van 50 euro tot 1000 euro of met een van die straffen alleen)

D. Met inbreuk op artikel 5, 7° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, met name als bureau van diensten van private arbeidsbemiddeling de werknemer niet behandelen op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze, met betrekking tot zes personen:

1. S. A.;
2. E. D. B.;
3. M. D. L.;
4. M. A. E. M. Y. H. M.;
5. J. J.;
6. V. L.

(misdrijf strafbaar gesteld door art. 24, 19° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling: met behoud van de toepassing van artikel 269 tot 274 Strafwetboek worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een geldboete van 125 euro tot 1250 euro of met één van deze straffen alleen)

E. Met inbreuk op artikel 5, 15° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, met name als bureau dat diensten van private arbeidsbemiddeling verricht, de gedragscode die door de Vlaamse Regering wordt bepaald na het advies van de S. niet onderschrijven of naleven.

(misdrijf strafbaar gesteld door art. 23, 6 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling: met behoud van de toepassing van artikel 269 tot 274 van het Strafwetboek worden gestraft met een geldboete van 50 euro tot 500 euro)

F. Met inbreuk op artikel 5, 8° van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, met name als bureau dat diensten van private arbeidsbemiddeling verricht, de persoonlijke levenssfeer van de werknemer en van de werkgever niet eerbiedigen en hun persoonsgegevens niet verwerken overeenkomstig de regelgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

(misdrijf strafbaar gesteld door artikel 24, 4 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling: Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot 274 Strafwetboek worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een

jaar en met een geldboete van 125 euro tot 1250 euro of met één van deze straffen alleen)

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 20 januari 2016.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 20 januari 2016:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door A. V., substituut-arbeidsauditeur;
- de beklagde, H. D., in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf en bijgestaan door meester P. V. L., advocaat te Gent, (...), die in ondergeschikte orde de opschorting van de uitspraak van veroordeling vraagt;
- het ongunstig advies van het openbaar ministerie omtrent de eventuele opschorting van de uitspraak van veroordeling.

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. Op 26 november 2015 stelde de sociaalrechtelijk inspecteur bij het Departement Werk & Sociale Economie een proces-verbaal, op lastens D. S. E. en H. D.. Tijdens 2 inspectiebezoeken op 25 augustus 2015 en 13 november 2015 werden enkele selectiedossiers nagekeken. Daarbij werden enkele inbreuken vastgesteld op het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling (Decreet Private Arbeidsbemiddeling) en het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt (Decreet Evenredige Participatie).

Beoordeling

Tenlastelegging A - medische gegevens

5. Het Decreet Private Arbeidsbemiddeling is van toepassing op de beklagde aangezien zij diensten van private arbeidsbemiddeling verricht in het Vlaams Gewest (art. 3 en 4 van dit decreet).

6. Het onderzoek heeft uitgewezen dat tijdens de selectieprocedure medische gegevens werden ingewonnen. In de inlichtingenfiche ter voorbereiding van het diepte-interview werd geïnformeerd naar medische redenen die de kandidaat zouden kunnen belemmeren bij de uitoefening van de functie. Deze informatie op zich is relevant in het licht van de selectie.

In tweede instantie werd geïnformeerd naar het feit of de kandidaat onder medisch toezicht staat. Deze vraagstelling is dan weer irrelevant in het kader van de selectieprocedure, vermits deze niet beperkt werd tot medisch toezicht die een belemmering zou kunnen vormen voor de uitoefening van de functie.

De feiten voorwerp van deze tenlastelegging zijn bewezen.

Tenlastelegging B-de voorwaarden, criteria of redenen om te bepalen of een werknemer in staat is een functie uit te oefenen op discriminerende wijze vaststellen of toepassen volgens geslacht, een zogenaamd ras, etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid van de werknemer

7. Het Decreet Evenredige Participatie is van toepassing op private organisaties die ten behoeve van ondernemingen, werknemers en werkzoekenden als tussenpersoon diensten verlenen op het vlak van arbeidsbemiddeling (art. 3, 1° Decreet Evenredige Participatie). De beklagde is actief als een dergelijke tussenpersoon.

Het onderzoek toonde aan dat het bureau akte nam van de wensen van de klant betreffende leeftijd en geslacht, dat aan die eigenschappen waardeoordeelen werden gekoppeld en in overweging werden genomen. Het bureau benoemde naar haar klanten toe de leeftijd van de door haar voorgestelde kandidaten als ideaal (cf. dossiers C. en e-mail aan I.).

Het argument van de beklagde dat de kandidaten om andere redenen al dan niet werden weerhouden, wordt niet gevolgd. Het decreet verbiedt criteria zoals de leeftijd en het geslacht die niets te maken hebben met de competenties van kandidaten, vast te stellen of toe te passen.

In tegenstelling tot hetgeen de beklagde stelt, vergt deze tenlastelegging geen opzet om te schaden.

Het argument dat de beklagde zich in andere selecties niet hield aan leeftijdsvoorwaarden gesteld door de klanten doet aan het bewezen karakter van deze feiten geen afbreuk.

De feiten voorwerp van deze tenlastelegging zijn bewezen.

Tenlastelegging C - de toegang tot het arbeidsproces of de gelegenheid tot promotiekansen ontzeggen of belemmeren om expliciete of impliciete redenen die

rechtstreeks of indirect op geslacht, een zogenaamd ras, etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid steunen

8. Uit het onderzoek bleek dat een 59-jarige kandidaat niet werd weerhouden en doorgestuurd naar de klant onder meer doordat zijn leeftijd als negatief werd beoordeeld door het bureau. De klant had vereisten op het vlak van leeftijd en geslacht gesteld (maximumleeftijd van 40 jaar) en het bureau bracht dit in rekening bij de beoordeling van zijn kandidatuur.

Van de inhoud van enige telefonische bespreking van zijn kandidatuur bestaat geen schriftelijke weerslag.

Door een sfeerscheppende en laatdunkende rapportering aan de klant betreffende het geloof en de afkomst van een moslima, werd deze laatste de toegang tot het arbeidsproces ontzegd.

Het argument van de beklagde dat het bedrijf actief was in de voedingsindustrie en dat er degustaties plaatsvonden en alcohol geschonken wordt, kan niet worden bijgetreden. De betrokken kandidaat solliciteerde voor de functie van accountant. Bovendien kon het eventuele dieet of het niet drinken van alcohol niet van aard zijn om de candidate totaal ongeschikt te maken om de functie uit te voeren. Minstens waren er aangepaste maatregelen mogelijk. Zo niet zou in dit grote bedrijf geen enkele persoon aan de slag kunnen die ingevolge zijn religie of andere overtuiging een bepaald dieet volgt of geen alcohol drinkt.

Ook het volgen van de Ramadan en het mogelijk vragen om verlof tijdens dit feest houdt geen verband met de geschiktheid van een kandidaat voor een functie en vormt bijgevolg geen geldige reden om kandidaten opzij te schuiven.

Ook stelt de rechtbank vast dat de beklagde deze informatie niet enkel doorspeelde aan de klant, maar uitdrukkelijk ook als minpunt van de kandidaat aanmerkte.

In tegenstelling tot hetgeen de beklagde stelt, vergt deze tenlastelegging geen opzet om te schaden.

De feiten voorwerp van deze tenlastelegging zijn bewezen.

Tenlastelegging D - de werknemer niet behandelen op objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze

9. Op de cv's van de in de dagvaarding vermelde personen noteerde de beklagde opmerkingen als "type overheid", "uitgezakte buik", "sexy vrouw", "super klein", de hogere leeftijd als minpunt, "babbelaar", "sabena-look".

In een mailbericht aan de klant C. meldde zij met betrekking tot een kandidaat "de looks zijn wel wat minder". Zij noteerde de wensen van de klanten in verband met geslacht en leeftijd en sprak over een "ideale leeftijd" in diverse rapporten ten behoeve van de klanten. In een e-mailbericht van 8 maart 2013 aan de klant vermeldde de beklagde onder de pluspunten "aantrekkelijke, sexy en grote vrouw" en onder de

minpunten "Haar hoofdervaring in België was het helpen inburgeren in Gent van een 400-tal/per maand 'Arabes' (!) en het tolken voor het gerecht Leve de Gentse multiculturele samenleving!".

Deze vermeldingen waren irrelevant voor de selectie en kunnen kwetsend zijn voor de betrokkenen. De kandidaten hebben inzage in het selectiedossier.

Het argument van de beklagde dat dergelijke nota's als geheugensteun dienden om zich de kandidaten te kunnen herinneren en dat zij niet alleen op deze punten werden geselecteerd, wordt niet gevolgd. De vermeldingen werden wel degelijk als negatieve punten aangemerkt en in overweging genomen. Het is niet vereist dat deze punten doorslaggevend waren. Het feit dat deze als minpunt werden gekwalificeerd is voldoende. Bovendien was het ook mogelijk om de nota's ten behoeve van het geheugen op een voor de kandidaten meer respectvolle, niet-discriminerende manier te formuleren.

In tegenstelling tot hetgeen de beklagde stelt, vergt deze tenlastelegging geen opzet om te schaden.

De feiten voorwerp van deze tenlastelegging zijn bewezen.

Tenlastelegging E - gedragscode niet naleven

10. De rechtbank verwijst naar de inbreuken vastgesteld door de sociaal inspecteur op p. 7 van het strafdossier.

Uit het onderzoek bleek dat het bureau gevolg gaf aan het verzoek van klanten om rekening te houden met de leeftijd van kandidaten, dat de wensen inzake het geslacht van de kandidaten werden genoteerd, dat in 1 e-mail de beklagde zich laatdunkend en sfeerscheppend uitliet over de afkomst van de kandidate en dat door middel van de inlichtingenfiche persoonlijke gegevens werden ingewonnen die irrelevant waren voor de selectieprocedure.

Dit zijn inbreuken op de punten 2°, 5°, 6°, 7" en 15° van de gedragscode aangenomen in bijlage 2 bij het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2010.

De feiten voorwerp van deze tenlastelegging zijn bewezen.

Tenlastelegging F - persoonlijke levenssfeer van de werknemer niet eerbiedigen en persoonsgegevens niet verwerken overeenkomstig de regelgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer

11. In de door de beklagde gehanteerde inlichtingenfiche werd bij de kandidaat geïnformeerd of hij / zij ooit met justitie te maken heeft gehad alsook naar de reden daarvoor. Deze informatie is irrelevant in het kader van een selectieprocedure. Overeenkomstig art. 8§1 van de Privacywet van 8 december 1992 is de verwerking van dergelijke persoonsgegevens verboden.

De feiten voorwerp van deze tenlastelegging zijn bewezen.

Straf

12. De onder A, B, C, D, E en F ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarst bestrafte misdrijf.

De zwaarste straf is die voor de onder A, D of F ten laste gelegde feiten, namelijk een gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 jaar en een geldboete van 125 tot 1.250 euro of één van die straffen alleen. De beklaagde heeft een aantal belangrijke voorwaarden voor bureaus die diensten in private arbeidsbemiddeling verrichten met de voeten getreden, met name het behandelen van de kandidaat-werknemers op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze, het eerbiedigen van hun persoonlijke levenssfeer, de ter zake aangenomen gedragscode, de beperking met betrekking tot het inwinnen van medische gegevens en het verbod om de selectiecriteria op discriminerende wijze vast te stellen of toe te passen. Daardoor werd enkele kandidaten de toegang tot het arbeidsproces ontzegd.

De beklaagde heeft door zo te handelen het Europees en Vlaams werkgelegenheidsbeleid doorkruist dat is gebaseerd op de principes van evenredige participatie en gelijke behandeling op de arbeidsmarkt.

De wetgeving vereist niet dat iemand in dienst genomen wordt die niet voldoet aan de essentiële vereisten om de betreffende functie uit te oefenen. De rechtbank begrijpt dat bij een selectie ook andere zaken spelen zoals de bedrijfscultuur, de persoonlijkheid en het verwachtingspatroon van de kandidaat.

De wetgever beoogt echter het realiseren van evenredige vertegenwoordiging in de arbeidsmarkt van alle groepen van de actieve bevolking op alle niveaus. Het beginsel van gelijke behandeling vormt een sleutelement binnen het beleid inzake evenredige participatie en houdt een bestrijding van elke discriminatie in.

Als zaakvoerder van een privaat bureau voor arbeidsbemiddeling vervult de beklaagde daarin een sleutelfunctie en dient zij steeds garant te staan voor de eerbiediging en realisatie van deze principes en desnoods een dam op te werpen tegen illegitieme vragen van klanten-werkgevers.

De bevoegde inspectie heeft ook een informerende en sensibiliserende rol, maar het is in de eerste plaats de beklaagde die als zaakvoerder van een bureau voor private arbeidsbemiddeling de wetgeving dient te kennen die op haar activiteit van toepassing is.

Er zijn geen redenen om de beklaagde de gunst van de opschorting te verlenen. Gelet op de ernst van de gepleegde misdrijven komt een terechtwijzing in de vorm van een straf aangewezen voor. Het is trouwens niet afdoende aangetoond dat een veroordeling de toekomstmogelijkheden van de beklaagde ernstig in het gedrang zou kunnen brengen.

13. De hierna bepaalde geldboete vormt een passende bestraffing. Een deel daarvan kan met uitstel worden verleend.

De rechtbank neemt aan dat deze correctionele procedure een voldoende waarschuwing heeft gevormd en de beklaagde ertoe heeft aangezet om een duidelijk beleid van evenredige participatie en diversiteit te volgen in haar onderneming en zich van elke discriminatie te onthouden.

Zij heeft ook een blanco strafregister en leverde inspanningen om haar inlichtingenfiche aan te passen na de controle. Ze bewees aan de hand van stukken dat zij in diverse andere selectiedossiers oudere kandidaten, schoolverlaters, kandidaten van buitenlandse origine en een kandidaat met een beperking kon laten aanwerven.

De beklaagde voldoet nog aan de wettelijke voorwaarden om uitstel van tenuitvoerlegging van de strafe kunnen genieten.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11,12,14,16, 31, 32, 34, 35,41 Wet van 15 juni 1935;
art. 162,182,184,185 §1,189,190,194,195,269 e.v. Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2,3,7,65,100, 269, 274 Strafwetboek;
art. 1, 2,3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8,14, van de Wet van 29 juni 1964;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis de rechtbank, recht doende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, B, C, D.1 tot en met D.6, E en F bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een geldboete van 500 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 3.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor 250 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 1.500 euro, van de opgelegde geldboete en voor 22 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten, voor het openbaar ministerie begroot op 28,46 euro.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 17 februari 2016.

Aanwezig:

F. B. , voorzitter

K. N. substituut-arbeidsauditeur

M. D. griffier

.